

Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy

Rozhovory mezi Ptaah a Quetzal z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Šestistý třiasedmdesátý kontakt
sobota, 11. února 2017, 15.42 hod.

Billy Tak tady už čekáš, milý příteli Ptaah. Buď vítán a pozdraven.

Ptaah I já tě zdravím, milý příteli, a děkuji ti za tvé uvítání, Eduarde.

Billy Tvůj příchod mě vždy velmi těší. Pokud právě nemáš nic důležitého, chtěl bych se tě na něco zeptat.

Ptaah Jen přednes svoji otázku.

Billy Podívej se semhle na tento dopis, někdo se mě v něm táže, zda bych se nemohl rozhodnout k tomu, abych svůj hlas uchoval pro budoucí generace na céděčku atd. v souvislosti s Učením Tvořivé energie. Na to jsem odpověděl následovně:

»O tom, co říkáš v souvislosti se zachycením mého hlasu, si myslím, že by se to možná mohlo krátkým způsobem realizovat, avšak na stranu druhou mi to celé připadá jako jakýsi druh uctívání, což se mi naprosto nezamlouvá, neboť důležitá je mise, a tím i Nauka, avšak nikoliv moje osoba a můj hlas.«

Co si o tom myslíš? Nějak se to ke mně nehodí, neboť to pokládám za uctívání, což ve mně ale vzbuzuje nelibost. Možná že by se dalo něco takového udělat, aby byl jednoduše uchován dojem z mého hlasu, stejně jako se vyrábějí i fotografie, které přetrvávají dlouhé časy. Že by byl ale můj hlas coby působivý faktor v souvislosti s Učením Tvořivé energie účelný, o tom pochybuji, a navíc se domnívám – jak jsem již pověděl –, že se to celé nějak zakládá na uctívání, což je mi naprosto proti srsti a nelíbí se mi to.

Ptaah Já sám se k tvé odpovědi a tvému výkladu připojuji.

Billy Děkuji, pak je ta věc z mého pohledu jasná, neboť já nejsem ani filmová, ani pěvecká hvězda, a tak si myslím, že plně postačuje, když »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života« zanechám v písemné podobě, aby se lidé s jeho pomocí a z něj samého mohli učit. To je tedy podle mého názoru podstatné, avšak nikoliv můj hlas nebo moje podobizna, a tedy ani moje osoba. Podívej se ale semhle na tuto čtenářskou otázku, která se vztahuje na naše dřívější rozhovory o Darwinovi a jeho padělku, s nímž chtěl dokázat, že člověk pochází z opice. Z mého pátrání ve všech kontaktních rozhovorech vyplynulo, že jsme již v šesti různých dobách hovořili o tom, že Darwin opiloval opičí kosti, aby dokázal svoji teorii, že člověk pochází z opice. Ta data, z nichž plyne, kdy jsme tyto rozhovory vedli a kdo z vás se k věci vyjadřoval, jsou následující:

- Semjase 7. kontakt z 25. února 1975
(Pozn.: *Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy, Blok 1*)
- Quetzal 217. kontakt z 8. května 1987
(Pozn.: *Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy, Blok 5*)
- Ptaah 250. kontakt z 26. října 1994
(Pozn.: *Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy, Blok 7*)
- Ptaah 367. kontakt z 9. září 2004
(Pozn.: *Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy, Blok 9*)
- Ptaah 437. kontakt z 18. listopadu 2006
(Pozn.: *Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy, Blok 11*)
- Ptaah 476. kontakt z 3. února 2009
(Pozn.: *Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy, Blok 12*)

Všichni, tedy tvá dcera Semjase, jakož i Quetzal a ty sám, jste od samého počátku, od roku 1975 až do roku 2009 – tedy během 34 let – stále uváděli tytéž údaje o ubohých intrikách Darwina, který opiloval opičí kosti. A nyní, po 42 letech od této prvotní výpovědi Semjase, přichází tato čtenářská otázka, v níž jsou vaše údaje nedůvěřivě zpochybňovány. Přečti si to prosím, chceš-li ...

Ptaah Děkuji ... (čte)

Čtenářská otázka

V souvislosti se čtenářským dotazem v Mimořádném bulletinu FIGU č. 32 z ledna 2007 (str. 6 a další) bylo nastiňováno téma »Darwin«. Otázka byla však bohužel položena tak, že vytěsnila vlastní otazníky za ní skryté. Podle toho se odvinula Billyho odpověď, která i nadále zanechává jisté vzduchoprázdno nejistoty.

Od časů Sfath tvrdí Plejaren opakovaně, že Charles Darwin opiloval opičí kosti, aby tak sestavil kostru, kterou pak prezentoval vědeckému grémiu jako důkazní prostředek pro svoji teorii o původu člověka z opice. To je »skutečnost«, která je prý v zasvěcených kruzích známá, avšak je sveřepě utajována (viz 250. kontakt, 26. 10. 1994). Ptaah tak Darwina líčí jako ctižádostí sžíraného, bezskrupulózního člověka: »Darwin byl člověk bažící po renomé, který podnikal všechny nedovolené a nepočestné kroky k tomu, aby si vytvořil velkou image.« (citát Ptaah, 437. kontakt, 18. 11. 2006). To je soud, který je v křiklavém rozporu se spolehlivě dochovaným obrázkem o osobnosti Darwina, který nasvědčuje tomu, že měl bezvadný charakter. V souvislosti s touto výčitkou podvodu se jedním dechem stále rozšiřuje pohádka, že »šílený mozek nějakého Darwina« »uvedl do světa hrůzostrašnou pohádku« (citát Billyho, 7. kontakt, 25. 2. 1975) o tom, že člověk pochází z opice – to je až příliš známé klišé, které se již nedá odstranit ze světa a které představuje populárně zkrácené a extrémně falšující vnímání Darwinovy evoluční teorie,

což svědčí buď o naprosté neznalosti, anebo přinejmenším o nedostatečné znalosti Darwinových spisů. Při bedlivém pohledu je Darwin s Učením ducha veskrze slučitelný, jelikož v podstatě neučí o ničem jiném než o tom, že člověk nebo hominidní formy života pocházejí z opici podobného, nižšího animálního tvora nebo právě z »praopičí bytosti« (Bulletin FIGU č. 47, duben 2004, str. 2). A to nehovořím o tom, že Darwin by jednoduše neměl zapotřebí prodávat svým vědeckým kolegům svoji teorii pomocí nekalých machinací výše uvedeného druhu. Aby celá tato záležitost byla dovršena, tak se tvrdí, že jeho »podvodná teorie« (kniha Otevřené slovo /1992/, str. 219) »dokonce ani nevěžla z jeho hlavy« (437. kontakt), neboť se zakládá na »tibetské legendě, podle níž všichni lidé pocházejí z osmi opičích kmenů« (viz tentýž zdroj). Proč by měl bystrý a svědomitý pozorovatel přírody, Darwin, ve skutečnosti potřebu využívat jako »zdroj inspirace« pověru, která původně vychází »z indického sanskrtu« (Otevřené slovo, str. 218), když samo množství jeho badatelského materiálu doslova volá po teorii, kterou na jeho základě vyvinul, a která této legendě nadto ještě odporuje?

Ani na základě příkladné, bezmála kompletně působící dokumentaci Darwinova života a díla v primární i sekundární literatuře, jakož i na internetu (včetně obrovské informační hojnosti na webových stránkách Darwin Online: »Probably the most extensive scholarly website devoted to any historical figure.«) se nedají podezření Plejaren ani Billyho nikde ani náznakem potvrdit – pouze se ojediněle odkazuje za spíše náhodné paralely mezi Darwinem a tibetským (pseudo)buddhismem ve věci soucitu a morálky.

Jinými slovy: Plejaren a Billy prakticky z ničeho bez okolků zavrhnou Darwina jako ignorantského i arogantního člověka. Člověk by se mohl domnívat, že se zde hovoří o naprosto jiném člověku, než o tom, který je nám známý svými díly, jakož i z autobiografických i biografických líčení.

Tváří v tvář tomuto zcela zřejmému rozporu a povrchním výčtkám by bylo, už jen kvůli hodnověrnosti, nápomocné, aby byl Darwin v souladu se skutečnostmi posuzován poněkud diferencovaněji, aby byl jeho údajný podvod, o němž zřejmě v celé biografii není nic známo, alespoň náznakem věrohodně odůvodněn. Kdyby tomu bylo tak, že tehdy jeden »malý, hloupý student« přišel na tento švindl a mobilizoval profesory, následkem čehož byl celý tento podvod odhalen« (Otevřené slovo, str. 219), tak by muselo být možné tento nikoliv právě marginální skandál někde v (pozemských) análech doložit, což ale očividně možné není. Ani v době včerejší ani v té dnešní by švindl tohoto rozměru (ať už by byl prokázán jakkoliv), na nějž by se Darwinovi odpůrci vrhli jako na vítanou kořist, jednoduše nebylo možné utajit. Dokonce ani ve světě masivně bujících konspiračních teorií se zdá, že tam tato divoká skandální historie nekoluje. V této souvislosti by mohly být cenné a nápomocné další informace, jež by byly přinejmenším z malé části ověřitelné.

Daniel Gloor, Švýcarsko

Takovéto útočné, pravdu zpochybňující a na pozemšťany sugestivně působící pochybovačné otázky velmi neradostně podněcují v pozemšťanech nejistotu a vyvolávají v nich myšlenkově-pocitový rozkol, jakož i kolísavost v záležitosti hodnocení věcí. A tak je tomu kvůli jejich nedostatečnému vzdělání, nepostačující inteligenci a rozumové a úsudkové slabosti, kvůli nimž se nedokážou prodat k vlastnímu hodnocení a nalezení pravdy ve věci vznikajících faktů, přičemž ani nedokážou rozlišovat mezi tím, co je pravé a co falešné. To poskytuje základ a živnou půdu pro konspirační teorie, o nichž jsme hovořili při svém rozhovoru 3. února a které se dotýkají i tebe a FIGU, avšak v tomto ohledu se jedná o jinou povahu konspirační teorie, která se liší od povahy těch běžných. V podstatě bychom z důvodu, který jsem právě vylíčil, neměli na takovéto otázky přistupovat, a proto to do budoucna již ani nebudeme činit, jako jsme se toho přece drželi již několik let. Nyní tomu má být však definitivně tak, že na otázky pozemšťanů již nebudeme přistupovat, a nebudeme je tedy již ani zodpovídat, jelikož tazatelé – jako již dříve – chtějí stále všechno vědět lépe, důvěřují falešným výsledkům výzkumu a tvrzením, jaká odmítají pravdu a jaká zpochybňují prokazatelné a správné údaje našich odpovědí. Z toho důvodu býváme obviňováni ze lži

a nekalého jednání, jak to jednoznačně plyne i z této čtenářské otázky. Jinými slovy to celé prakticky vyjadřuje zlou pomluvu, a sice v tom smyslu, že naše objasnění a výpovědi představují podvodné obviňování, lži a pomluvy. To ovšem nemůžeme schvalovat, neboť to jednak zpochybňuje naši integritu a jednak to zraňuje i naši čest a důstojnost. Nešvar četných pozemšťanů v tom ohledu, že nepoučitelně zpochybňují, podezírají a s namyšlenou přemoudřelostí odsuzují skutečnou pravdu a faktickou skutečnost – často v důsledku falešných informací –, vede k osočování, lžím a pomluvám, jakož i k tomu, že mohou být tyto lži a pomluvy atd. zachovávány a dále šířeny. To je velmi politováníhodné, a navíc nanejvýš ješitné a nestydaté od všech těch, kteří – jelikož jsou neschopně nezpůsobilí – nejsou schopni na základě své vlastní iniciativy a svého vnímání odvádět bádavou myšlenkovou práci na úrovni rozumu a zdravého úsudku, aby v sobě samých našli logiku pravdy. Pokud jsme ve svých kontaktních rozhovorech hovořili o tebou pronesených faktech a poskytovali v tomto ohledu odpovědi, tak by to mělo postačovat, neboť se veskrze, v každém ohledu orientujeme loajálním způsobem pouze na pravdu, a neoddáváme se tedy lžím ani jiným falešným údajům. Na takto formulované čtenářské otázky, jako je právě tato zde, která troufalým, nadutým a opovážlivým způsobem zpochybňuje, resp. bere v pochybnost naši upřímnost a integritu, jakož i naše údaje a výklady, nebudeme již přistupovat. Navíc nejevíme vůbec žádný zájem o falešné informace nebo lži, které jsou nám zcela cizí, a ani by nám nepřinášely žádné výhody. Podvody, lži, závist, švindly, klamání, šálení, pomluvy a veškeré ostatní nepravdy jsou nám, Plejaren, v každé malé i velké podobě naprosto cizí, což se naopak nedá říci o většině pozemšťanů. Se zřetelem na tento čtenářský dopis to má být nadále definitivně tak jako dříve, tedy že již nebudeme zodpovídat žádné otázky z čtenářského okruhu, takže budeme poskytovat odpovědi už jen na ty, které budou pramenit z tvého vlastního zájmu. I přesto se chci však dnes k těmto útočným dotazům ještě vyjádřit a uvést další okolnosti oné tematizované věci, jak to vše můj otec zachytil ve svých záznamech na základě vlastních šetření, pozorování a zjištění. Záznamy mého otce vyplývají z přesných šetření, pozorování a zjištění ohledně tehdejších událostí a z nich později vzešlých dění, jakož i z jasných skutečností, přičemž tyto záznamy vypovídají o tom, resp. jednoznačně dokládají, že Charles Darwin se »svoji« evoluční teorii pokoušel dokázat pomocí nekalých intrik s tím, že tato teorie navíc původně nepocházela z jeho vlastní hlavy, ale z hlavy přírodovědce jménem Alfred Russel Wallace, který Darwinovi zaslal odpovídající stať, jejíž obsah Darwin využil ve svůj prospěch. Wallace byl v době, kdy Darwin budil pozornost svojí evoluční teorií, na expedici v oblasti jednoho souostroví v jihovýchodní Asii, načež Darwinovi zaslal ke studiu a posouzení jednu stať o svých výzkumech evoluce. Obsah tohoto pojednání, který se Darwinovi zamlouval, využil ovšem Darwin pro sebe a svoji evoluční teorii, aniž by zmínil, že se to celé zakládá na vůdčích myšlenkách Alfreda Russela Wallace. V tomto ohledu existovaly písemné důkazy, které však Darwin zlovolně pozměnil nebo zničil, anebo je v pozdějších dobách falešně přeformulovali nerozvážní dějepisci. To ovšem pro darwinisty nehraje žádnou roli, ani tváří v tvář důkazům, neboť ti používají ještě podvodnější metody, aby mohli trvat na své »darwinovské pravdě«. A okolnost, že Darwin podvodně namontoval na lidskou lebku opilovanou kost opičí čelisti, odpovídá nezvratné skutečnosti, kterou lze dokázat, neboť přinejmenším tento zfalšovaný Darwinův výtvar se zachoval až do poloviny 20. století, dříve než byl rozeznán jako podvod, a sice pod označením »Piltdownský člověk«. V tomto případě se jedná o lidskou lebku, do níž Darwin vsadil opilované opičí kosti. Tato lidská lebka, kterou Darwin zfalšoval opilovanou opičí kostí a která byla stará asi jen 600 let, měla představovat chybějící článek a doložit teorii Charlese Darwina, že člověk pochází z opičích bytostí. Tato lebka však nepředstavovala jediný falzifikát, neboť Darwin pozměnil ještě různé jiné prvky kostí. Také »nalezení« lebky Piltdownského člověka se zakládalo na podvodu, který uvedl do oběhu muž jménem Charles Dawson, načež byla tato lebka nazývána »Dawsonovou lebkou« a »Dawsonovým člověkem z úsvitu věků«. Tento muž předstíral a zdůvodňoval svůj podvod tím, že »nalezl« údajné pozůstatky raného člověka, resp. Piltdownského člověka v jednom lomu na štěrku u vesnice Piltdown, poblíž města Uckfield v jihovýchodní Anglii, následkem čehož vzniklo označení Piltdownský člověk. Ve skutečnosti však Dawson tuto lebku nenalezl, ale sám ji na tom místě zahrabal – vedle jiných kousků

kostí zpracovaných Darwinem; všechny tyto zmanipulované kosti pocházely z Darwinovy pozůstalosti a Dawson je za vyšší sumu získal od Williama Erasma Darwina, prvorozeného syna Charlese Darwina. Ten věděl o falzifikacích svého otce, a proto se chtěl po jeho smrti zbavit všech jeho zfalšovaných »fosilií«, aby chránil pověst svého otce a aby nemohl být obviňován z podvodu. V zásadě tím William Erasmus Darwin projevilo zcela konfušní, nelogické a zmatené myšlení a jednání, jelikož trpěl patologickými stavy strachu, jež se právě zakládaly na tom, že by mohl být tento podvod odhalen a zveřejněn. Místo toho, aby všechny kousky kostí zfalšované jeho otcem a preparovanou lebku s opilovanou opičí čelistí jednoduše zničil nebo zakopal, což by bývalo představovalo logické konání, jednal kvůli své zmatené ustrašenosti zcela nelogicky a přenechal vše za poplatek Charlesi Dawsonovi, který byl asi o 25 let mladší než on a s nímž se znal. Obchod mezi Darwinovým synem a Dawsonem byl z dobrého důvodu utajován, a sice i na základě klauzule, že Dawson nikdy nebude hovořit o pravém původu této lebky a oněch kostí. Toho se Dawson držel a nikdy neprozradil tajemství o pravém původu této lebky a kostních částí, ale sám se profiloval jako »nálezc«. Tato lebka údajného Piltdownského člověka byla následně, když ji Dawson zveřejnil, dlouhou dobu prezentována jako signifikantní důkaz evoluční teorie Charlese Darwina, načež bylo ale roku 1953 při průzkumech lebky dokázáno, že to celé byl podvod a že se nejednalo o pravěkou fosilii, nýbrž o padělek složený z lidských a opičích kostí. Na základě omylu byl tento falzifikát připisován Charlesi Dawsonovi – a je částečně ještě i dnes –, jakož ale i různým jiným mužům, jako např. jednomu paleontologovi jménem Arthur Smith Woodward, který s Dawsonem spolupracoval, avšak nevěděl nic o jeho podvodných machinacích ani o tom, že si koupil zfalšovanou lebku od Charlese Darwina a dotyčné kosti. Také spisovatel Arthur Conan Doyle byl podezírán z toho, že byl podvodníkem a padělatelem, avšak všechna tato obvinění neměla reálný základ, neboť pravdou je výhradně a pouze to, že celý podvod vycházel z Charlese Darwina. Tento fakt ovšem naivní darwinisté vehementně zpochybňují a popírají, a proto bude Darwinův podvod existovat dále a i darwinismus bude zachováván, jelikož víru, která jednou vznikla, už vůbec není možné odstranit, anebo už jen velmi obtížně, takže nemůže být opravena reálnou skutečností a faktickou pravdou.

Billy Věřit je právě snazší, než samostatně myslet, vnímat skutečnost v její opravdové povaze a rozeznávat v ní faktickou pravdu, promýšlet ji a chápat ji pomocí rozumu a zdravého úsudku. A pozemšťánků, kteří tomuto nerozumějí, kteří mají navíc slabou inteligenci a kteří jsou namyšlení a hanobí takovýmto způsobem své spolubližní, je žel obrovské množství, přičemž krajně odporní jsou zvláště ti, kteří tak mohou působit pomocí veřejných médií. K nim patří i jistá sorta vědců, čímž mám na mysli ty hrdiny, kteří tvrdí, že život vznikl teprve přece několika sty milióny nebo asi před 1–2 miliardami let, jelikož na základě fosilních nálezů doposud nemohou dokázat, že život na Zemi existoval již mnohem dříve. Tvůj otec, Sfath, mě již v raných 40. letech 20. století učil tomu, že supernepatrný život existoval na naší planetě, která je rovněž o něco starší, již před více než 5 miliardami let. Sfath mi pomocí svých superzvětšovacích přístrojů ukazoval také supernepatrné fosilie, které – jak vysvětloval – našel na Zemi a které byly staré asi 5 miliard let. Jeho výklady o tom, že Země je o něco málo starší než 5 miliard a 600 miliónů let, jsou v rozporu s tvrzeními pozemských vědců, kteří přece hovoří o tom, že naše planeta je stará teprve 4,5 miliardy let, a proto také stále uvádím tuto dobu, když píši něco o Zemi, což ovšem není správné a někdy mám kvůli tomu výčitky svědomí. Mnozí pozemšťánčí chtějí být jednoduše velcí a pronášejí tvrzení, domněnky nebo lži, jelikož chtějí mít větší význam než jejich spolubližní, anebo jsou ješitní či šíleně velikášští, přičemž se k nim řadí – jak bylo již řečeno – i jistá sorta vědců. Sfath také povídal, že při každém vzniku nebeského tělesa jsou již od základu přítomny nejnepatrnější živé organismy, resp. mikroby. Ty mohou prý podle svého rodu dokonce přežívat velká vedra i velký chlad po statisíce, ba milióny i miliardy let, přičemž se prý již od pravěkých dob bez újmy ženou Vesmírem, avšak vzešly z planet a jiných vesmírných těles, na nichž byla přítomna voda nebo tekutiny jiného druhu. Zdá se ale, že toto pozemští vědci nevědí, neboť podle různých jejich tvrzení vznikl život na Zemi až dlouhou dobu po jejím vzniku. Proto se domnívám, že lze tyto vědce hodit do stejného pytle šířitelů nepravdy jako žel i mnohé novináře ženského i mužského pohlaví. Značný počet žurnalistů

obojího pohlaví postrádá ve svém nitru charakter, čest a důstojnost, přičemž obelhávají sami sebe – stejně jako své čtenáře, posluchače a diváky – tím, že překrucují fakta, skutečnost a její pravdu, které lživě a pomlouvačně stylizují do podoby senzačních zpráv, aby navenek sami vypadali velcí a důležití, třebaže to jsou uvnitř tak žalostní a ubozí chudáci, že by se o ně ze samého hnusu neotřel ani tchoř. A to je fakt, který nelze popřít a který mohu sám dokázat na příkladu mnohých rozhovorů s mojí osobou, které novináři, novinářky a média od základu přetvořili do lživě a pomlouvačné podoby a které už jen z velmi nepatrné části, pokud vůbec, odpovídaly tomu, co jsem jim vysvětloval. A to nehovořím o vymyšlených, z prstu vycucaných interview, která jsem nikdy neposkytl, která však byla publikována v různých médiích. A že nyní nový americký prezident Trump útočí na média, to dokážu kvůli zmíněným skutečnostem velmi dobře pochopit, neboť tomu se v jeho životě ohledně novinářů, novinářek a médií vedlo patrně úplně stejně jako mně. Žel existují pouze nemnohá korektní, nezávislá média a s nimi spolupracující poctiví, počestní žurnalisté obojího pohlaví, kteří referují pouze o faktické pravdě a nefalšují vše v touze po senzaci.

Ptaah Tím ale myslíš pouze část neslušných, charakterově špatných, bezohledných a neodpovědných médií, a pouze ty tvůrce médií, kteří se označují jako žurnalisté a žurnalistky, aniž by však tomuto pojmenování činili zadost, takže je žádným upřímným způsobem nelze označovat za reportéry ani tvůrce reportáží, a tedy ani za zpravodajce, jelikož se nestarají o skutečnost a pravdu, ale pouze o to, aby pomocí lží a pomluv podváděli čtenářstvo. Tímto způsobem páchají velmi mnoho škod a podněcují veřejně a nevráživě nepokoje – v populaci, ve společnostech, rodinách, organizacích a ve všemožných poměrech – a vymýšlejí si konspirační teorie, jako ohledně tvé osoby a FIGU, aby sami vzbuzovali obdiv, a tímto způsobem i dosahovali zisku. A když se zamyslím nad tou spikleneckou teorií, která míří proti tobě a FIGU, tak za ní rozeznávám ještě mnohem více, a sice celosvětovou očerňující kampaň, kterou je však rovněž nutno označit za konspiraci. Ty jsi to celé jednou správně označil za »mazalskou novinářinu«, kterou by v zásadě bylo nutno legislativně zakázat, neboť jednak shazuje tu kterou osobnost v každém ohledu a hanebně ponižuje člověka, jeho čest a důstojnost, a jednak napadá a tupí i osobní svobodu myšlenek, jakož i čistě osobní záležitosti, nasazení a zájmy atd. Jež představují ryze soukromou záležitost. A tyto soukromé věci jsou zákeřně využívány i k tomu – a sice speciálně ze strany zlovolných, bezskrupulózních a nepočestných novinářů obojího pohlaví –, aby byli pošpiněni a očerněni poctiví pozemšťané. A tak se přistupuje, zvláště ze zlovolných důvodů, ke spolubližním, jejichž čistě osobní způsoby myšlení, aktivity, zájmy, připravenost činit mimořádné věci a jejichž sklony, vědychtivost a všemožné pravlastní záležitosti se provinilým novinářům a jiným bližním nehodí do vlastního konceptu. A dlužno ještě podotknout, že takovéto jednání a konání v podobě mazalské novinářiny nemá nic společného s korektním žurnalistickým a pravdivým zpravodajstvím, jakož ani se svobodou názoru, ale pouze se znevažováním cti, důstojnosti, počestnosti a odpovědnosti.

Billy Což lze patrně pochopit; alespoň tomu budou rozumět počestní lidé, kteří se starají o to, aby si uchovali vlastní čest, důstojnost, základní slušnost, integritu, poctivost, vědomí odpovědnosti a opravdovost.

Ptaah Tvá schopnost pokaždé vše vyjádřit trefnými slovy a vystihnout tak jádro pudla je podivuhodná. Máš také velmi dobrou vlastnost ohledně toho, že při mluvení a psaní zpravidla nepoužíváš žádná cizí ani odborná slova, jako to běžně činí četní pozemšťané, kteří se chtějí tímto způsobem zveličovat; z toho důvodu je tvá verbální i písemná řeč nanejvýš hodnotná, jelikož všemu rozumějí i ti, kteří tyto cizí a odborné výrazy neznají.

Billy Vidíš, v tomhle mám možná oproti tobě výhodu. To, co zmiňuješ o mé ústní a písemné řeči, jsem se ale naučil od tvého otce, Sfath, neboť ten mě vyučoval, že mám jak ústně, tak písemně stále hovořit srozumitelným způsobem, aby mohli vše pochopit i lidé, kteří po stránce cizích a odborných slov nejsou vzdělaní. Proto používám jen vzácně pojmy a slova, jež přesahují normální, obecnou vzdělanost, ale když

je i přesto někdy použiji, tak je vždy uvádím s patřičným výkladem pomocí slov »resp.«, popř. »respektive«. Díky tomu – jak jsem se učil a jak jsem i zjišťoval během svého života – mohou všemu správně rozumět i lidé, kteří tato cizí a odborná slova neovládají.

Ptaah Tak je to také správně, a já rovněž vím, čemu tě v tomto ohledu vyučoval můj otec. Vedlo to ovšem k tomu – a to můj otec zjistil již brzy –, že tě ve čtvrté školní třídě šikanoval tvůj učitel Hans Frei, načež jsi musel opakovat ročník u jiného učitele, Gustava Lehmana. A jelikož zpravidla nepoužíváš cizí slova, vyjádřili neféroví novináři ve svých rádoby strhujících a lžemi prosycených rozhovorech tento fakt tím způsobem, že tě vylíčili jako »hloupého sedláka«. To však ve skutečnosti nebyl jediný důvod – tedy právě to, že ses odjakživa snažil uplatňovat jasnou německou řeč bez cizích a odborných slov, třebaže bys je ovládal –, neboť reportéři se notně přičiňovali o to, aby se pomocí lží, překrucování faktů a pomluv stavěli do dobrého světla.

Billy Tomu jsem nikdy nepřikládal a dodnes tomu nepřikládám význam, a navíc mám tvrdé čelo, od něhož se může všechna špína neškodně odrazit. Mimoto se všichni ti novináři obojího pohlaví, jakož i všichni odpůrci všeho druhu se svými lžemi, pomluvami, hloupými tvrzeními a slovy sami veřejně stavějí na pranýř. Ale to ty přece víš, a tudíž o tom nemusíme zeširoka hovořit. Čemu bychom ale měli věnovat několik slov, to je první světová válka, která probíhala v letech 1756–1763 a o níž v této podobě mluvíme vlastně teprve asi dva roky, přičemž jsme ji dříve nikdy otevřeně nezmiňovali. V této věci jsem dostal následující telefonický dotaz:

Otázka

Již notnou dobu hovoříte opakovaně o tom, že proběhly již tři světové války, přičemž ta první se měla konat v letech 1756–1763. Proč jste se o ní nikdy předtím nezmiňoval a proč je veřejnosti zatajováno poznání, že na světě zuřily již tři světové války?

U. Bächtold, Švýcarsko

Mně samotnému je známo pozadí toho, proč se první světová válka nedeklaruje jako taková, ale jako »sedmiletá válka«, a že původcem této světové války byly vlastně USA, ačkoliv byly založeny teprve celá léta po konci této války, a sice teprve po válce o nezávislost, severoamerické válce a americké revoluci mezi lety 1776–1783; po válce mezi 13 britskými koloniemi na východním pobřeží Severní Ameriky a mateřskou zemí Velkou Británií. Teprve po konci této války byl založen nový nezávislý stát, totiž USA, resp. Spojené státy americké. Sedmiletá válka, která probíhala mezi lety 1756–1763, byla přece vedena také v Evropě, zatímco současně zuřila britsko-francouzská koloniální válka v Severní Americe, která vedla k tomu, že se Francouzi stáhli z tohoto kontinentu a že vládu převzala Velká Británie. Z té se přece vlivem její koloniální činnosti vyklubala politická a ekonomická mocnost, a sice nejprve v západní hemisféře, jakož ale i na světových mořích. Ve Velké Británii vládl tehdy, resp. od roku 1760, král Jiří III., který kvůli své mocichtivosti neměl nic lepšího na mysli, než ještě masivně zvětšovat a rozšiřovat krizi, která nastala mezi Velkou Británií a americkými koloniemi, což tehdejší zlou politickou situaci – která už sotva vykazovala stabilitu – ještě nepříjemněji vyostřovalo. Tento král měl jen velkou hubu, a navíc byl naprosto neschopný vytyčit si jasný cíl a o ten usilovat. Tolik tedy k tomu, ale neznám důvod, proč se již v dřívější době nesmělo otevřeně hovořit o tom, co se tehdy na základě vašich údajů skutečně odehrávalo a že právě již před založením USA existoval předchůdce tohoto státu, který zavinil první světovou válku vedenou mezi lety 1756–1763. Mohl bys o tom, prosím, něco vysvětlit? Možná i o tom, jak skutečně vypadaly ty předešlé intriky ve vztahu k první světové válce, přičemž první prezident USA, George Washington, byl přece hnací silou spiknutí. A podívej se semhle, toto jsem vykopíroval

z Wikipedie; objasňuje to, odkud vlastně pochází označení »Amerika«; to je patrně rovněž podstatné vědět:

Výňatek z Wikipedie (kombinace českého a německého zdroje)

Český zdroj /k datu 25. 4. 2022/, viz https://cs.wikipedia.org/wiki/Amerika#Název_Ameriky

Po objevení Ameriky Kolumbem se nově nalezenému světadilu začalo říkat »mundus novus«, tedy Nový svět. Dnešní název je odvozen od jména italského obchodníka a mořeplavce Ameriga Vespucciho, který mezi lety 1499 a 1502 podnikl dvě plavby podél východního pobřeží Jižní Ameriky a který byl kupcem z Florencie; působil také na moři ve službách bohaté rodiny Medicejů. Německý kartograf Martin Waldseemüller vydal roku 1507 mapu světa (v podobě dřevorytiny), v níž nově objevený kontinent (Jižní Ameriku) nazval podle Vespucciho křestního jména – America (Severní Ameriku Waldseemüllerova mapa označuje jako Parias). Tento akt vyvolal protesty veřejnosti, že se Vespucci snaží uzurpovat Kolumbovi jeho prvenství. Vespucci však – jak se později ukázalo z dobové korespondence – označení Amerika nijak neprosazoval. Totéž označení pro Severní Ameriku se vyskytuje prvně až na mapě (Gerhard Mercator) roku 1538.

Objevitelem Ameriky byl samozřejmě Kryštof Kolumbus. Proto se nám dnes jeví možná nespravedlivé, že tento světadíl nebyl pojmenován po něm. Vespucci byl ale patrně prvním, kdo plně pochopil, že tyto nové objevené kraje představují svébytný kontinent.

Ptaah Vysvětlit to celé dopodrobna, by bylo přílišným požadavkem, a proto jen krátce zmíním to nejpodstatnější. A odkud pochází jméno »Amerika«, o tom informuje ten výňatek z Wikipedie. Co se týče vzniku USA, tak k tomu jsi již vysvětlivě předeslal nějaké informace, a sice i ve vztahu k tomu spiknutí, které bylo však již od svého počátku v každém směru utajováno a nikdy nevešlo ve veřejnou známost, a to ani v koloniálních kruzích ve Velké Británii, Francii, Španělsku a Portugalsku, stejně jako ani mezi původními obyvateli, tedy různými indiánskými kmeny. A tak tomu zůstalo do dnešního dne. Co se týče toho spiknutí a všech okolností, tak v tomto ohledu mohu vysvětlit to nejdůležitější na základě záznamů mého otce, tedy právě v té podobě, v jaké on vše pozoroval a zaznamenal ve svých letopisech. Toto spiknutí zinscenoval majitel otroků Augustine Washington, který se narodil roku 1693 ve Velké Británii a zesnul roku 1743 a jenž byl otcem pozdějšího prvního prezidenta Ameriky, George Washingtona. Ke spiklencům patřilo několik tisíc kolonistů, kteří se ve svých kruzích tajně nazývali »Americans« a kteří usilovali o to, aby mohli založit vlastní státní zřízení, což bylo ovšem navenek zamlčováno, a sice pod pohrůžkou smrti, takže o tom ani nikdy nic nebylo písemně zaznamenáno a nic neproniklo na veřejnost; to celé mohlo být tedy veskrze vždy zatajováno, a to až do dnešní doby. Roku 1732 se pak narodil syn, George Washington, který se následně stal prvním prezidentem Spojených států amerických a zemřel roku 1799. Již brzy byl zapojen do spiknutí svého otce a tomuto spiknutí zcela propadl, takže se svými přívrženci rovněž usiloval o založení vlastního státního zřízení »Americans« a využíval všech prostředků, aby tohoto cíle bylo jednoho dne dosaženo. Postrádal však dobré školní vzdělání, stejně jako i kvalitní vzdělání všeobecné, neboť byl velmi nevzdělaný a nevědoucí a nebyl sečtělý, což ovšem později s pomocí jedné klíčové ženy dokázal poněkud vylepšit. Celou tuto okolnost dokázal ale celkově vzato do značné míry zastírat, k čemuž se mu velmi hodil jeho původ, neboť byl součástí ekonomické a kulturní elity otrokářských majitelů plantáží ve státě Virginia; díky svému původu přišel do styku i s jedním movitým, vlivným a velmi kultivovaným šlechticem jménem Lord William Fairfax, získal si jeho důvěru a využíval jeho pomoci. Tento šlechtic měl také velké majetky ve Velké Británii. V 16 letech se pak George Washington seznámil s jeho pěknou snachou jménem Sally Fairfaxová, do níž se ihned zamiloval a s níž navázal intimní cizoložný poměr, který oba dva vedli v utajení. Tento cizoložný milostný poměr udržovali oba dva po celý svůj život, avšak samozřejmě tajně. Byla to pak tato žena, která mu přibližovala výukou různé vědomosti a vylepšila jeho velmi slabé všeobecné

vzdělání. Ono tajné spiknutí zachovával jak George Washington, tak i všichni zúčastnění konspirátoři. Když se jeho nevlastní bratr, Lawrence Washington, oženil s Fairfaxovou dcerou, Annou, patřil samozřejmě také do rodiny, která s ním také zacházela jako se členem rodiny, což Georgovu milostnou pletku se Sally Fairfaxovou velmi usnadnilo, přičemž tato pletka nevešla nikdy ve známost, ani v samotné rodině, ani na veřejnosti, jelikož oba dva byli po stránce svého intimního vztahu naprosto mlčenliví. George Washington byl na podzim roku 1753 pověřen zastupujícím guvernérem Virginie, Robertem Dinwiddiem, jednou diplomatickou misí, a sice tou, že měl jako emisař předat Francouzům dopis, v němž je Dinwiddie a ostatní zástupci Virginie ve jménu britské koruny vyzývali, aby se vzdali svých předních hlídek v oblasti, o níž Francie a Anglie vedly spor, a aby ji opustili. Washington se v rámci svého úkolu vydal na cestu, a sice 31. října, načež jej i jeho doprovod Francouzi zdvořile a vstřícně přijali a náležitě s nimi zacházeli, avšak nebyli ochotni přistoupit na žádné požadavky. Vlivem této mise ovšem George Washington poprvé vzbudil pozornost na veřejnosti, třebaže jako emisař selhal. I přesto byl však na jaře roku 1754, jako teprve 22letý muž, po souhlasu sněmovny reprezentantů státu Virginia pověřen guvernérem Dinwiddiem tím, aby přezval velení nad malým miličním oddílem o počtu 160 mužů a aby s ním šel na výzvědnou hlídku a pozoroval přední francouzské stráže, které se nalézaly v západních teritoriích, jakož dále i strategicky významná místa. Tím tedy Washington získal vojenskou mocenskou pozici, shromažďoval pak kolem sebe indiánské spojence a dával stavět pomocné pevnosti, aby se mohl s jejich pomocí lépe bránit proti možným útokům francouzských sil, které měly převahu. V tomto důsledku se Washington považoval za schopného usilovat o konspirační ideu, kterou zastával on sám a jeho spoluspiklenci a která spočívala v založení vlastního státu »Americans«, takže se podle něj tato idea ocitla ve sféře možného, byť mělo její uskutečnění trvat ještě dlouhá léta a byť měl Washington ještě využívat velkých vojenských prostředků, jelikož k tomu měl nyní příležitost a byl schopen dosáhnout velké vojenské moci. V květnu roku 1754 došlo tedy k souboji mezi Washingtonovým vojskem a jedním francouzským oddílem, jelikož Washington nařídil útok, ačkoliv francouzskému vojsku velel jakýsi Joseph de Jumonvilles, který byl na cestě jako emisař. Washington – přirozeně v zásadě jeho vojsko – vyšel z tohoto vyprovokovaného boje jako vítěz; ve skutečnosti to byla přepadová akce, při níž francouzský velitel kapituloval, avšak George Washington jej krátce po střetu ve svém mocenském zaslepení nechal fusilizovat (*popravit zastřelením; pozn. překl.*). Sotva jeden měsíc poté byl sám Washington se svým vojenským oddílem zajat francouzským vojskem, které mělo převahu, načež také kapituloval, poté co mnoho jeho vojáků bylo zabito. Fusilizaci velitele Josepha de Jumonvilles označili Francouzi jako vraždu, o kterou se i skutečně jednalo, což Washington v jednom patřičném dokumentu i potvrdil svým podpisem, kvůli čemuž vůči němu Francouzi projeví shovívavost a propustili jej, načež vraždu, která vycházela z jeho osoby, opět popřel. Byly to pak právě tyto události a incidenty – vyvolávané Georgem Washingtonem, který byl pln nenávisti a pomstychtivých myšlenek proti Francouzům a který se chápal jako »Americans«, a tím tedy jako Američan –, které od roku 1754 do roku 1763 vedly k válce, která je z amerického pohledu označována jako francouzsko-indiánská válka, jež je pokládána za dílčí konflikt sedmileté války, která pak vypukla roku 1756. A jelikož celá příčina první světové války započala vlivem intrik a vyvolávaných ozbrojených konfliktů zmíněného »Americans«, resp. raného Američana George Washingtona – kvůli jehož provokaci to celé vůbec mohlo vzniknout, na pozadí spolu s tisíci jeho spoluspiklenci, již se vnímali jako »Americans« –, je z našeho pohledu jednoznačně dané, že první světová válka byla vyvolána ze strany USA a jejich prvních občanů, kteří se právě tajně nazývali »Americans«, resp. v pozdějším smyslu »Američané«. Průbojná strategie vzešla tedy z George Washingtona, přičemž se jeho záměr a záměr jeho spoluspiklenců fakticky uskutečnil až tehdy, když se stal coby vrchní velitel kontinentální armády od roku 1775 do roku 1783 jedním z otců zakladatelů USA, přičemž první spolkové státy vzešly ze 13 kolonií roku 1776. Od roku 1789 do roku 1797 působil jako první prezident Spojených států amerických. Toto by, milý příteli, mělo jako vysvětlení postačovat, neboť o všem ostatním, co je oficiálně známo, se lze dočíst v dochovaných historických pramenech, přičemž je však nutno si všimnout jistých chybných popisů, které různé věci a události líčí

jinak, než jak to odpovídá skutečnosti. A že jsme o »první světové válce« dodnes ještě nikdy otevřeně nehovořili, to se stalo jednoduše proto, že to nebylo speciálně potřebné, což se změnilo právě nyní, kdy ses na to otevřeně dotázal. První světová válka byla vedena ve velkých částech Země, tedy v Severní Americe, střední Evropě, Portugalsku a Indii, jakož i v Karibiku, na Filipínách a na světových mořích, takže se nedá hovořit o lokálních válkách, nýbrž jen o faktické světové válce. V Evropě to byli Habsburkové, Prusové a Rusko, kteří v prvé řadě bojovali o nadvládu ve střední Evropě, Francii a Velké Británii, avšak také o nadvládu v Severní Americe, Indii a na Filipínách. Z globálního pohledu tedy šlo o geopolitickou a mocenskopolitickou rovnováhu v Americe a Evropě, přičemž hrály důležitou roli kolonie, které náležely Francii a Velké Británii, jakož i sféra vlivu na transatlantických a celosvětových mořských cestách. Šlo tedy také o nadvládu nad všemi mimoevropskými koloniemi a opěrnými body a o obchodní výhody v Africe, Indii a ostatní asijských zemích.

Billy Aha, to je jasná odpověď. Ale je přece zajímavé, že do dnešní doby nebylo ještě nikdy o tomto spiknutí »Americans« nic zveřejněno.

Ptaah Každé, jakkoliv minimální vyzrazení bylo trestáno smrtí.

Billy Tím myslíš, že byli kvůli tomu skutečně vražděni lidé?

Ptaah Ano, v annálech mého otce je zmínka o 73 lidech, kteří byli z těchto důvodů těmi spiklenci pověšeni.

Billy To je pro USA typické, tedy právě i pro tehdejší dobu, kdy se ještě nehovořilo o »Spojených státech amerických«, ale ti spiklenci se nazývali »Americans«, což má ale tentýž význam jako »Amerika«. A to, že tu věc s »první světovou válkou« – do níž byla přece zapletena i Evropa a která měla skutečně globální rozsah – hodnotíte a označujete tak, že vzešla z USA, to je skutečně pochopitelné, logické, a tedy srozumitelné, jelikož ten spiklenec George Washington byl rovněž »Americans« – stejně jako jeho spoluspiklenci –, přičemž jeho zákeřné, válečně-vražděné machinace vedly k válce.

Ptaah Jak říkáš, toto hodnocení je logické.

Billy Právě. Ty jsi ale při svém výkladu použil pojmy »fusilizace« a »fusilizovat«, které se v dnešní německé řeči už moc neuvžívají, neboť tento starý termín je, resp. byl chápán v čistě vojenském kontextu. Ve starém jazykovém úzu znamenal výraz »fusilizovat«, resp. »Füsillade« v rámci válečného nebo výjimečného práva vykonání rozsudku smrti použitím střelných zbraní, resp. v rámci stanného práva zastřelení, popř. popravení nějakého vojáka, důstojníka, odmítače vojenských rozkazů, kolaboranta, zrádce nebo špióna střeleckou četou, čemuž se v lidovém žargonu říkalo a stále říká »postavit někoho ke zdi«. V tomto ohledu tomu bylo již odjakživa tak – a je tomu tak i dnes –, že pro vojska, jakož i pro teroristy, nenávistníky, mstitelé, násilné zločince a četné občany populací, kteří se vyslovují pro trest smrti nebo jiné zabíjení lidí, neznamená lidský život vůbec nic a nemá pro ně žádnou hodnotu. To považují za krajně politováníhodné a ptám se sám sebe, co by tito rádoby vrazi dělali a jak by se k tomu stavěli, kdyby sami podléhali rozsudku trestu smrti nebo byli bez pardonu zavražděni z důvodu pomsty či v rámci násilného zločinu. Přitom také vidím, že tito křiklouni všeho druhu, kteří volají po trestu smrti, jsou laciné, nepoctivé a neodpovědné kreatury, které kvůli své neinteligentnosti, nerozumnosti, nesoudnosti, hlouposti a omezenosti nikdy nepřijdou na myšlenku, a tedy ani nechápou, že lidský život má nevýslovně vyšší hodnotu než jakákoliv náboženská a jiná sektářská víra, než každý zákon a každá ideologie. A pomatenci tohoto druhu, kteří propadli bludné představě, že musejí uplatňovat násilí, pomstu a odvetu, jsou i těmi, kteří nedokážou pochopit, že nepřátelství a bezpráví nelze oplácet zhoubným násilím, zbraněmi, válkami, pomstou ani terorem a že právo nesmí být vymáháno tímž způsobem, a tedy pomocí zlého násilí. Ale když člověk něco takového řekne a objasní vše, co skutečně odpovídá pravdě, tak tomu lidé ihned oponují, osočují svého bližního a projevují agresivní reakce.

Ptaah Což tak bude u většiny pozemšťanů žel ještě dlouho zůstat a povede to k válkám, nenávisti, pomstě, odplatě, žárlivosti, nepokojům, bezcitnosti a terorismu. Avšak nyní, milý příteli, s tebou musím ještě probrat nějaké záležitosti, jež musejí zůstat mezi námi.

Billy Jak myslíš, tak spustí.

Šestistý čtyřiasedmdesátý kontakt

Středa, 2. března 2017, 8.27 hod.

Billy Florena mi před dobrou hodinou pověděla, že teď přijdeš, Quetzal, můj příteli. Vítám tě a zdravím. O co se jedná, to ti Florena sdělila.

Quetzal Zdravím tě, můj příteli, ano, jsem zpraven o tom, o co se jedná. Abych se teď ale mohl na věc detailně podívat a mohl vše posoudit, bude nezbytné, abys mě zasvětil a abych mohl ten dům ještě podrobně posoudit zevnitř, neboť když jsem si jej prohlížel poprvé, tak šlo přece jen o to, abych udělal radu ohledně nájemní smlouvy.

Billy Ano, já vím, říkal jsi, abychom pro členy skupiny určili nájemné ve výši 1200 CHF, do čehož mají být započítány náklady na topení, avšak kdybychom dům pronajali jiným lidem, kteří nejsou členy skupiny, pak má být nájemné vyšší a náklady na topení se do něj nemají počítat, jak jsi říkal. Nájemní smlouva je již vytvořena, avšak nájemní poměr musí ještě potvrdit generální shromáždění základní skupiny (GS ZS), aby byla smlouva platná, jako tomu bylo ohledně domů ve Fischingu a Lipperschwendi. Začátek nájmu je stanoven na 1. května.

Quetzal To má svoji správnost, avšak nyní bych měl – jak mě informovala Florena a jak je naléhavě nutné – detailně posoudit vnitřní výstavbu a udělit radu o tom, co by bylo nutné zrenovovat a dodělat. To mohu samozřejmě učinit, neboť ohledně pozemských stavebních postupů ve věci obytných prostor mám dostatečné znalosti k tomu, abych mohl udělit radu.

Billy Ano, o to jde. Předně je nutno říci, že dřívější majitelka žel neprovedla základní čištění, což jsme žel před koupí toho domu již nebyli schopni zjistit, a proto bude v tomto ohledu nutné ještě ledacos udělat. Ale podívej se semhle, dostal jsem ještě tento soupis nedostatků, který si můžeme vzít s sebou a podle nějž můžeš vše posoudit. Teď tedy můžeme jít, abys mohl vše ...

Quetzal Není nutné, abys šel se mnou, neboť přesné koordináty znám z doby svého prvního hodnocení. Ten soupis nedostatků si však vezmu s sebou a budu podle něj vše posuzovat.

Billy A jak se tam dostaneš? Použiješ bránu?

Quetzal Ne, čeká na mě Enjana, aby mě vzala na místo, kde pak budu moci v domě provést svůj posudek. Nyní tedy půjdu. ...

Billy ... To šlo rychle, trvalo to právě 45 minut. Podívej se semhle, dostal jsem ještě tento seznam, z nějž ti pak chci ještě uvést nějaké body. Co teď ale musíš povědět k tomu, co jsi dole v tom domě zjistil a vyhodnotil?

Quetzal Jelikož jsem se již zhruba před 40 lety zabýval pozemskými stavebními technikami a samozřejmě i vnitřní architekturou a vše jsem detailně studoval, když jste si zakoupili Středisko, tak jsem schopen ohledně vnitřní výstavby toho domu vyslovit odborný posudek, jako jsem tak učinil i ohledně obou budov ve Fischingu a Lipperschwendi. Tento nově zakoupený dům lze ohodnotit tak,

že je v dobrém stavu, avšak jsou v něm různé malé nedostatky, jež musejí být odstraněny. Jelikož nájemci patří k základní skupině, tak pro ně platí solidární ručení ve věci majetku spolku, z čehož plyne, že se se musejí podílet na odstraňování nedostatků, a že musejí tedy i sami různými věcmi přispět k tomu, aby byly všechny vzniklé nedostatky uvedeny do pořádku, k čemuž ovšem některé věci vysvětlím ještě později. Předně chci nyní vyložit, že všechny obklady hrázděného dřeva sestávají ze starého, cenného trámův a že se jedná o prohloubené dřevěné táflování, které je nutno označit za raritní a které má nepochybně historickou hodnotu, přičemž tvoří též dekoraci, která nesmí být přemalována jinou barvou. Takovéto hrázděné dřevo, resp. trámův a táflování patří ke starým stavbám, jako právě i k tomuto domu. Jediným prostředkem, kterým se smí toto dřevěné hrázdění eventuálně ošetřovat, je dřevu přizpůsobené mořidlo, avšak nesmějí se nikdy používat žádné barvy, které by toto dřevo překryly. Měla by být v plném rozsahu a od základu zachována jeho původní struktura i zbarvení. Bílé stěny by měly být zachovány v téže bílé barvě, i když se bude jednat o nový nátěr. Okolnost, že byly nějaké plochy svévolně, nerozvázně a bez dovolení GS ZS přetřeny zelenou barvou, působí celkově rušivě a vnáší do domu neklid, který se přenáší také na lidi a budí v nich agresi, a proto by bylo dobré, kdyby byla ta zelená barva opět odstraněna a kdyby byl znovu nastolen původní stav. Ty kroky, které byly učiněny v rozporu se ZS, jsou mrzuté, stejně jako požadavky, které jsou kladeny v tomto seznamu zde a které by obecně neměly být vyzývavé, nýbrž koncipované neutrálním způsobem. Je nutno podotknout, že nájemci, kteří jsou členové spolku, mají vůči spolku samotnému pracovní povinnosti, kterých se mohou chopit, aby sami přiložili ruku k dílu ohledně čistících a renovačních prací atd. Je navíc nepřístojné, aby si tito členové ZS jednoduše kladli požadavky, aniž by se jako na všem zúčastnění činitelé sami snažili o spolupráci ohledně nezbytných oprav a čistících prací.

Billy A jak se to má s tou sprchovou stěnou, která je uvedena v tomto soupisu nedostatků zde?

Quetzal Tu není nutno nahrazovat, ale musí být odborně očištěna. Totéž platí i pro umyvadlo, kohoutek, vanu a splachovací záchod. To si ovšem vyžádá nějaký čas, jelikož jsou tyto objekty silně zvápenatělé.

Billy A co se týče tady toho odvětrávacího kanálu a elektrické sušičky?

Quetzal K tomu si myslím, že i o to se mohou postarat sami členové, resp. nájemníci, a na vlastní náklady, stejně jako mohou sami natřít nabílo tu stěnu v prvním podlaží, mohou odvápnit myčku nádobí a také očistit okna, jakož i samotný dům. A tuto radu udílím proto, že nájemci patří k základní skupině, takže jsou zúčastnění ve spolku FIGU a mají povinnost solidární spolupráce, takže mohou v domě na základě svého závazku vyřídit tu práci ohledně nezbytného čištění a oprav, přičemž toho jsou naprosto schopni, jak vím, a měly by k tomu postačovat dvě soboty.

Billy A co si myslíš ohledně toho stromu, k němuž nájemci napsali tady tuto pozměňovací žádost? A ohledně těch odhalených trámů, stěn a stropů v malé a velké místnosti v patře, které jsou označovány za staré, tmavé a ošklivé?

Quetzal Ohledně té hrázděné dřevěné konstrukce jsem ti již sdělil svůj názor, že nemá být potírána barvou a hyzděna, ale ošetřena vhodným a dřevu přizpůsobeným mořidlem, a sice z vlastní iniciativy nájemců a na jejich náklady, pokud chtějí tímto způsobem skutečně postupovat a pokud to povolí GS ZS. Vše musí ovšem posoudit a rozhodnout o tom GS ZS, neboť ten dům je ve vlastnictví spolku, a smějí být na něm a v něm prováděny pouze změny a úpravy, jaké písemně schválí ZS. Svévolné změny a úpravy žádného druhu nesmějí být prováděny. A jelikož je ta budova ve vlastnictví spolku a nájemci se podílejí na jeho chodu, musejí se chovat v souladu s usneseními GS ZS a přispívat svým vlastním dílem, jak to vyplývá i z členských ustanovení.

Billy A když se i přesto učiní něco, co nebude dovoleno?

Quetzal To by byl oprávněný důvod k vypovězení nájemního poměru.

Billy Jelikož dřívější majitelka neprovedla základní čištění, tak jsem navrhl, aby umyvadlo, kohoutek, vanu, sprchovací stěnu a splachovací záchod vyčistil odborný pracovník, ale jak máme k tomu základnímu čištění přistoupit?

Quetzal To jsem již vysvětlil v tom smyslu, že nájemci, kteří jsou členy základní skupiny, mají toto základní čištění – možná s dobrovolnou nápomocí členů ZS – provést sami, v souladu s členským pracovním výkonem ve výši 8 hodin měsíčně. A jelikož byl počátek nájmu stanoven za 1. květen, jak jsi říkal, tak je k dispozici dostatečný čas k tomu, aby bylo vše uvedeno do pořádku. To odpovídá férovému návrhu, jež lze nájemcům, kteří jsou na všem zúčastněni, naprosto přiřknout. Co se však týče porad a usnesení v celé této věci, to náleží GS ZS. Pokud to však nájemci budou odmítat, tak bude nutné se poradit o tom, zda má již sepsaná nájemní smlouva vůbec vstoupit v platnost, neboť ta byla vyhotovena z důvodu laskavosti dříve, než se o ní rozhodovalo a než ji odsouhlasilo GS ZS, což ovšem ještě musí být učiněno, a proto musí být vše související řešeno a usneseno při příštím GS ZS, které proběhne následující sobotu. Ty jsi sice oprávněný a kompetentní k tomu, abys takovou smlouvu vyhotovil, avšak GS ZS zodpovídá za její ratifikaci. Více k tomu zřejmě není nutno říkat, a tak mohu opět jít svou cestou, pokud už nemáš žádné otázky?

Billy Nemám, neboť si myslím, že jsi pověděl vše nezbytné.

Quetzal Pak pravím na shledanou, a když budeš opět potřebovat moji radu nebo nějaké informace, tak sem rád zajdu a budu ti nápomocen. Žij blaze, milý příteli.

Billy Na shledanou a mnohokrát děkuji, Quetzal.

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2017/2018 (německy), 2022 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org>